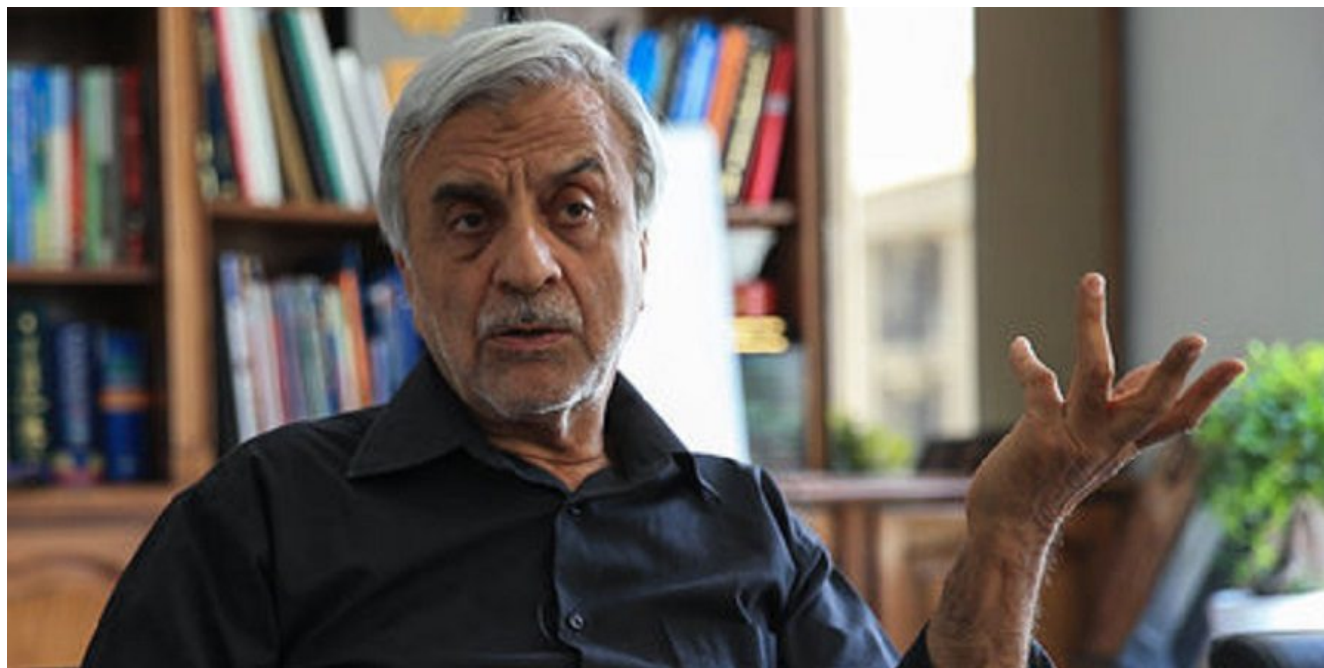

یادداشت/ "آرد و نان" به قلم سید مصطفی هاشمی طبّا

سید مصطفی هاشمی طبّا

سوال اینست آیا به پایان تولید آرد و نان داخلی نزدیک می شویم ؟
آنهمه شعار خودکفائی گندم که در یکی دو سال هم به ظهور رسید آیا
دیگر جایی در کشور ما دارد؟ در جهت خودکفائی گندم بسیاری از زمین
های دیم با حفر چاه به زمین های آبی تبدیل شد و با افزایش تولید
گندم در آن زمین ها تولید گندم افزایش پیدا نمود.

آقای عبد الله فاضلی دبیر اجرای طرح و تعادل بخشی آب های
زیرزمینی ایران می گوید دست کم ۳۰۰ دشت ایران از مجموع ۶۰۹ دشت
دچار پدیده فرونشست زمین هستند و اگر مطالعات روی بقیه دشت ها
صورت گیرد با احتمال قوی ۸۰٪ دشت های ایران دچار فرونشست و
فروچاله های بزرگ شده اند. ایشان اضافه می کند اگر روند مصرف آب
های زیرزمینی چنین باشد حتی آبخوان های دشت ها نیز خاصیت جذب آب
خود را از دست می دهد و در ۲۰ سال آینده نه آبی وجود خواهد داشت
و نه محصولی برای خوراک مردم.

طبعاً تولید گندم در این چرخه دچار مشکل اساسی می شود و بازهم
باید بر واردات آن اضافه شود و مردم تولید گر محصولات کشاورزی با

مهاجرت به حاشیه شهرها و مصرف صرف، موجب بروز مسائل پیچیده اجتماعی خواهند بود.

جای تاسف اینکه مسئولین اعم از مجلسیان، تشخیص مصلحت نظام، دولت های قبلی و فعلی بجای آنکه در فکر نجات کشور از تخریب و آینده بسیار تاریک کشور باشند تنها به مسائلی روبنایی توجه می کنند که صد البته قادر به حل آنها نیستند. واقعا آینده ایران چه خواهد بود؟ حتی برفرض رفع بحران های سیاسی فراگیر اطراف کشور، رفع تحریم های ظالمانه آمریکا و دیگر عناصر وابسته به آمریکا و خنثی شدن توطئه صهیونیست ها هنگامی که کشور از داخل فرو بپاشد و مشکلات زیربنایی داخلی و بحران های اجتماعی کاملاً خود را عیان سازد (که هم اکنون نیز چنین است و البته اندکی در محاق) چه باید کرد؟ جای تاسف است که مسئله به این پر اهمیتی در کلام مسئولان کشور و بیان نگرانی از آینده و پی گیری رفع یا توقف آن جائی ندارد و سازمان برنامه و بودجه که رئیس آن حرف های نیکوئی می زند هیچ اقدامی در جهت هماهنگی با دلسوزان کشور و کارشناسان آب و خاک ندارد. بقول قرآن کریم « این تذهبون » ؟